Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής

Η μετάφραση αυτής της σελίδας είναι προϊόν αυτόματης μετάφρασης [Σύνδεσμος]. Οι αυτόματες μεταφράσεις μπορεί να περιέχουν σφάλματα που δυνητικά μειώνουν τη σαφήνεια και την ακρίβεια· ο Διαμεσολαβητής δεν φέρει καμία ευθύνη για τυχόν αποκλίσεις. Για πιο αξιόπιστες πληροφορίες και μεγαλύτερη νομική ασφάλεια, ανατρέξτε στην πρωτότυπη έκδοση που αγγλικά περιέχεται στον ανωτέρω σύνδεσμο. Για περισσότερες πληροφορίες συμβουλευτείτε τη γλωσσική και μεταφραστική πολιτική [Σύνδεσμος] μας.

Απόφαση στην υπόθεση 183/2006/MF - Ισχυρισμός για κατάχρηση εξουσίας όσον αφορά την πρόσβαση σε δεδομένα

Απόφαση
Υπόθεση 183/2006/MF - **Εκκίνηση έρευνας στις** 06/03/2006 - **Απόφαση στις** 21/02/2007

Η καταγγέλλουσα ζήτησε από τη γαλλική Αρχή Προστασίας Δεδομένων ("CNIL") να επιβεβαιώσει εάν τα δεδομένα που την αφορούσαν καταχωρήθηκαν στα αρχεία της Ευρωπόλ. Η CNIL προώθησε την επιστολή στην Ευρωπόλ, η οποία ενημέρωσε την καταγγέλλουσα ότι κανένα δεδομένο προσωπικού χαρακτήρα που αφορούσε το άτομό της, στο οποίο δικαιούταν να έχει πρόσβαση σύμφωνα με το άρθρο 19, παράγραφος 1 της σύμβασης Ευρωπόλ και την εφαρμοστέα γαλλική νομοθεσία, δεν καταχωρήθηκε στα αρχεία της Ευρωπόλ. Η Επιτροπή Προσφυγών επικύρωσε την απόφαση της Ευρωπόλ.

Στην καταγγελία που υπέβαλε στο Διαμεσολαβητή, η καταγγέλλουσα ισχυρίστηκε ότι εσφαλμένα η Ευρωπόλ αρνήθηκε να την ενημερώσει σχετικά με τα δεδομένα που αφορούσαν το άτομό της και να της επιτρέψει την πρόσβαση σε αυτά. Κατά την άποψή της, αυτό συνιστούσε κατάχρηση εξουσίας. Η καταγγέλλουσα ισχυρίστηκε επίσης ότι η Ευρωπόλ παρέλειψε να δώσει τη δέουσα προσοχή στην προσφυγή της προς την Επιτροπή Προσφυγών διότι η γαλλική μετάφραση της απάντησής της απευθυνόταν σε άλλον προσφεύγοντα.

Ο διευθυντής της Ευρωπόλ ενημέρωσε το Διαμεσολαβητή ότι η επιστολή του Διαμεσολαβητή με την οποία ζητείτο η γνώμη της Ευρωπόλ σχετικά με την καταγγελία είχε προωθηθεί στην κοινή εποπτική αρχή της Ευρωπόλ.

Στην επιστολή της προς το Διαμεσολαβητή, η κοινή εποπτική αρχή δήλωσε ότι η απόφαση της Επιτροπής Προσφυγών ήταν δεσμευτική για όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη. Το άρθρο 195, παράγραφος 1 της Συνθήκης ΕΚ προβλέπει ότι ο Διαμεσολαβητής διεξάγει έρευνες για ενδεχόμενα κρούσματα κακοδιοίκησης, αν τα εικαζόμενα γεγονότα δεν αποτελούν ή δεν αποτέλεσαν αντικείμενο δικαστικής δίωξης. Δεδομένου ότι η Επιτροπή Προσφυγών έπρεπε να

αντιμετωπίζεται ως ανεξάρτητη επιτροπή η οποία παρέχει στους πολίτες ένα ένδικο μέσο κατά των αποφάσεων της Ευρωπόλ, η κοινή εποπτική αρχή θεώρησε ότι η εξαίρεση αυτή ίσχυε στην παρούσα περίπτωση. Όσον αφορά τον ισχυρισμό ότι η Ευρωπόλ παρέλειψε να δώσει την απαιτούμενη προσοχή στην προσφυγή της καταγγέλλουσας, η κοινή εποπτική αρχή δήλωσε ότι η Επιτροπή Προσφυγών είχε εκδώσει δύο αποφάσεις για δύο διαφορετικές υποθέσεις και ότι η πρώτη σελίδα της γαλλικής μετάφρασης της απόφασης σχετικά με την προσφυγή της καταγγέλλουσας είχε κατά λάθος αντικατασταθεί από την πρώτη σελίδα της γαλλικής μετάφρασης της άλλης απόφασης. Η κοινή εποπτική αρχή τόνισε ότι δεν πρέπει να γίνονται τέτοια λάθη και πρόσθεσε ότι θα ζητούσε συγγνώμη από την καταγγέλλουσα για το λάθος αυτό.

Στην απόφασή του, ο Διαμεσολαβητής επισήμανε ότι η σχετική εξαίρεση που αναφέρεται στο άρθρο 195, παράγραφος 1 ίσχυε μόνον όταν υπόθεση είχε ήδη εκδικαστεί ή εκκρεμούσε ενώπιον του δικαστηρίου και ότι η ερμηνεία αυτή επιβεβαιωνόταν από το άρθρο 1, παράγραφος 3 του Καταστατικού του. Ο Διαμεσολαβητής σημείωσε ότι δεν πείστηκε ότι η Επιτροπή Προσφυγών πρέπει να θεωρείται δικαστική αρχή για τους σκοπούς του άρθρου 195 της Συνθήκης ΕΚ και ότι το γεγονός ότι είχε ήδη εξετάσει μια δεδομένη υπόθεση θα έπρεπε να τον αποτρέψει από το να διεξάγει έρευνα. Θεώρησε πάντως ότι, στην παρούσα περίπτωση, δεν ήταν απαραίτητο να λάβει οριστική θέση σχετικά με το ζήτημα. Σε αυτό το πλαίσιο, ο Διαμεσολαβητής σημείωσε ότι η καταγγέλλουσα δεν παρείχε συγκεκριμένα στοιχεία που να υποστηρίζουν τον ισχυρισμό της ότι η απόφαση της Ευρωπόλ ήταν εσφαλμένη και αβάσιμη. Ούτε και προέκυψε από την προσεκτική εξέταση της απόφασης της Επιτροπής Προσφυγών κάποιο συγκεκριμένο στοιχείο που θα μπορούσε να θέσει υπό αμφισβήτηση την απόφαση της Ευρωπόλ. Δεδομένων των συνθηκών, ο Διαμεσολαβητής θεώρησε ότι δεν υπήρχε λόγος να συνεχίσει τη διερεύνηση του πρώτου ισχυρισμού της καταγγέλλουσας.

Όσον αφορά τον ισχυρισμό ότι η Ευρωπόλ παρέλειψε να δώσει τη δέουσα προσοχή στην προσφυγή της καταγγέλλουσας, ο Διαμεσολαβητής σημείωσε ότι η κοινή εποπτική αρχή απολογήθηκε στην καταγγέλλουσα για το λάθος της. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι δεν υπήρχε λόγος να συνεχίσει να διερευνά αυτήν την πτυχή της υπόθεσης.

Στρασβούργο, 21 Φεβρουαρίου 2007
Αξιότιμε κ. Χ,

Στις 12 Δεκεμβρίου 2005, υποβάλατε καταγγελία στον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή κατά της Ευρωπόλ σχετικά με αίτηση πρόσβασης σε δεδομένα που σας αφορούν. Στις 21 Ιανουαρίου 2006, μου διαβιβάσατε περαιτέρω έγγραφα σχετικά με την καταγγελία σας.

Στις 6 Μαρτίου 2006, διαβίβασα την καταγγελία στον διευθυντή της Ευρωπόλ. Στις 20 Μαρτίου 2006, ο διευθυντής της Ευρωπόλ με πληροφόρησε ότι η επιστολή μου της 6ης Μαρτίου 2006 διαβιβάστηκε στην Κοινή Εποπτική Αρχή της Ευρωπόλ. Η Κοινή Εποπτική Αρχή μου διαβίβασε το αγγλικό κείμενο της γνωμοδότησής του στις 3 Μαΐου 2006 και τη γαλλική μετάφραση στις 30 Μαΐου 2006.

Στις 9 Ιουνίου 2006, μου αποστείλατε νέα επιστολή σχετικά με την καταγγελία σας. Στις 19 Ιουνίου 2006, σας διαβίβασα τη γνώμη της Κοινής Εποπτικής Αρχής της Ευρωπόλ με

πρόσκληση υποβολής παρατηρήσεων, την οποία αποστείλατε στις 7 Ιουλίου 2006. Στις 17 Σεπτεμβρίου 2006, μου αποστείλατε νέα επιστολή σχετικά με την καταγγελία σας.

Σας γράφω τώρα για να σας ενημερώσω για τα αποτελέσματα των ερευνών που έχουν γίνει.

ΕΠΊ ΤΗΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΊΑΣ

Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, τα σχετικά πραγματικά περιστατικά είναι, συνοπτικά, ως εξής:

Στις 10 Ιανουαρίου 2004, ο καταγγέλλων απηύθυνε επιστολή στη γαλλική επιτροπή προστασίας δεδομένων («CNIL») με την οποία ζήτησε να εξακριβώσει αν τα δεδομένα που τον αφορούν είχαν αποθηκευτεί από την Ευρωπόλ. Στις 26 Φεβρουαρίου 2004, η CNIL διαβίβασε την επιστολή στην Ευρωπόλ.

Με επιστολή της 14ης Ιουνίου 2004, η Ευρωπόλ ενημέρωσε τον καταγγέλλοντα ότι είχε ελέγξει τους φακέλους της και ότι η Ευρωπόλ δεν είχε στην κατοχή της δεδομένα που τον αφορούν, στα οποία είχε δικαίωμα πρόσβασης, σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 1 της σύμβασης Ευρωπόλ σε συνδυασμό με την ισχύουσα νομοθεσία της Γαλλίας.

Στις 4 Ιουλίου 2004, ο καταγγέλλων άσκησε προσφυγή κατά της απόφασης της Ευρωπόλ της 14ης Ιουνίου 2004.

Με απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 2005, η επιτροπή προσφυγών της κοινής εποπτικής αρχής της Ευρωπόλ (στο εξής: ΚΕΑ) επικύρωσε την απόφαση της Ευρωπόλ της 14ης Ιουνίου 2004. Η επιτροπή προσφυγών αναφέρθηκε ειδικότερα στο άρθρο 9 παράγραφος 2 της σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης, της 28ης Ιανουαρίου 1981, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της αυτόματης επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, το οποίο προβλέπει τρεις εξαιρέσεις από το δικαίωμα πρόσβασης. Ανέφερε επίσης ότι, σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 3 της σύμβασης Ευρωπόλ, το δικαίωμα πρόσβασης πρέπει να ασκείται σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο ασκήθηκε το δικαίωμα, εν προκειμένω της Γαλλίας. Η επιτροπή προσφυγών έκρινε ότι, βάσει της νομοθεσίας και της πρακτικής στη Γαλλία σχετικά με το δικαίωμα πρόσβασης σε σχέση με τα δεδομένα που διαχειρίζεται η Ευρωπόλ, η απόφαση της 14ης Ιουνίου 2004 ελήφθη σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 3 της σύμβασης Ευρωπόλ.

Στην καταγγελία του προς τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή, ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι καμία από τις τρεις εξαιρέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 9 παράγραφος 2 της σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης της 28ης Ιανουαρίου 1981, στην οποία η Ευρωπόλ είχε στηρίξει την απόφασή της, δεν εφαρμοζόταν στην υπόθεσή του. Δήλωσε ότι η ερμηνεία του εν λόγω άρθρου από την Ευρωπόλ συνιστούσε κατάχρηση εξουσίας. Ο καταγγέλλων δήλωσε επίσης ότι είχε ήδη επικοινωνήσει με την CNIL και άλλες αρμόδιες γαλλικές αρχές και ότι είχαν αρνηθεί να παράσχουν πληροφορίες σχετικά με τα στοιχεία που τον αφορούν.

Στις 21 Ιανουαρίου 2006, ο καταγγέλλων απέστειλε στον Διαμεσολαβητή συμπληρωματική

επιστολή σχετικά με την καταγγελία του. Με την επιστολή αυτή, ισχυρίστηκε περαιτέρω ότι η Ευρωπόλ δεν εξέτασε ορθώς την προσφυγή που άσκησε ενώπιον της επιτροπής προσφυγών της 4ης Ιουλίου 2004, διότι η γαλλική μετάφραση της απάντησής της αφορούσε άλλον αναιρεσείοντα.

Βάσει της καταγγελίας και της συμπληρωματικής επιστολής του καταγγέλλοντος της 21ης Ιανουαρίου 2006, προέκυψε ότι ο καταγγέλλων υπέβαλε τους ακόλουθους ισχυρισμούς:
- Η Ευρωπόλ αρνήθηκε εσφαλμένα να παράσχει πληροφορίες σχετικά με δεδομένα που αφορούν τον καταγγέλλοντα και να του χορηγήσει πρόσβαση στα δεδομένα αυτά. Αυτό αποτελούσε κατάχρηση εξουσίας.
- Η Ευρωπόλ δεν εξέτασε προσεκτικά την προσφυγή του καταγγέλλοντος της 4ης Ιουλίου 2004 ενώπιον της επιτροπής προσφυγών, διότι η γαλλική μετάφραση της απάντησής της απευθυνόταν σε άλλον αναιρεσείοντα.

Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι θα πρέπει να του χορηγηθεί πρόσβαση σε δεδομένα που τον αφορούν και τα οποία βρίσκονται στην κατοχή της Ευρωπόλ και των εθνικών αρχών.

Η ΄ΕΡΕΥΝΑ

Η προσέγγιση του Διαμεσολαβητή

Ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να κινήσει έρευνα σχετικά με την υπόθεση του καταγγέλλοντος. Ωστόσο, ο Διαμεσολαβητής ενημέρωσε τον καταγγέλλοντα ότι αποφάσισε να θεωρήσει απαράδεκτο και, σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 1 του καταστατικού του, περατώνει την αίτησή του να του δοθεί πρόσβαση στην ημερομηνία που τον αφορά, οι οποίες βρίσκονταν στην κατοχή των εθνικών αρχών, διότι αυτή η πτυχή της υπόθεσης δεν απευθυνόταν σε κοινοτικό όργανο ή οργανισμό.

Δεδομένου ότι ο καταγγέλλων είχε επισημάνει στην καταγγελία του ότι είχε ήδη επικοινωνήσει με την CNIL και άλλες αρμόδιες γαλλικές αρχές σχετικά με το θέμα αυτό, ο καταγγέλλων κλήθηκε να παραπέμψει το θέμα στον Γάλλο εθνικό Διαμεσολαβητή.

Ο Διαμεσολαβητής διαβίβασε την καταγγελία στην Ευρωπόλ, ζητώντας τη γνώμη της τελευταίας.

Επιστολή του Διευθυντή της Ευρωπόλ της 20ής Μαρτίου 2006 προς τον Διαμεσολαβητή

Στις 20 Μαρτίου 2006, ο διευθυντής της Ευρωπόλ ενημέρωσε τον Διαμεσολαβητή ότι, δεδομένου ότι « *ο καταγγέλλων αμφισβήτησε τα πορίσματα και τον χειρισμό από την Κοινή Εποπτική Αρχή της Ευρωπόλ της προσφυγής του κατά απόφασης της Ευρωπόλ σχετικά με το δικαίωμά του να έχει πρόσβαση σε δεδομένα που τον αφορούν και ενδεχομένως αποθηκευμένα από την Ευρωπόλ » και ότι «η Κοινή Εποπτική Αρχή, σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 1 της σύμβασης Ευρωπόλ, ήταν ανεξάρτητη από την Ευρωπόλ* », η επιστολή του Διαμεσολαβητή της 6ης Μαρτίου 2006 με την οποία ζητούσε γνωμοδότηση επί της καταγγελίας διαβιβάστηκε στο ΚΕΑ.

Η γνώμη της κοινής εποπτικής αρχής

Η γνώμη της κοινής εποπτικής αρχής επί της καταγγελίας ήταν, συνοπτικά, η ακόλουθη:
Γενικές παρατηρήσεις σχετικά με τη διαβίβαση της επιστολής του Διαμεσολαβητή της 6ης

Μαρτίου 2006 στην ΚΕΑ και σχετικά με το καθεστώς της επιτροπής προσφυγών
Με τη δημιουργία της Ευρωπόλ, δημιουργήθηκε μια ευρωπαϊκή πλατφόρμα για την ανταλλαγή και τον χειρισμό δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Στο πλαίσιο αυτό, μία από τις αιτιολογικές σκέψεις της Σύμβασης Ευρωπόλ αναφέρει ότι πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στην προστασία των δικαιωμάτων των φυσικών προσώπων, και ιδίως στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που τα αφορούν. Για το λόγο αυτό, το άρθρο 14 της σύμβασης Ευρωπόλ αναφέρεται σε ένα πρότυπο προστασίας των δεδομένων που αντιστοιχεί στις αρχές της σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης, της 28ης Ιανουαρίου 1981, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της αυτόματης επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα («σύμβαση 108») και στη σύσταση αριθ. R (87) της Επιτροπής Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης, της 17ης Σεπτεμβρίου 1985 («σύσταση 87»), η οποία ρυθμίζει τη χρήση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στον αστυνομικό τομέα. Λαμβανομένων υπόψη αυτών των αρχών, στη σύμβαση Ευρωπόλ δημιουργήθηκε ειδικό καθεστώς προστασίας δεδομένων για την Ευρωπόλ.

Σύμφωνα με τις εν λόγω αρχές προστασίας των δεδομένων, το άρθρο 24 της σύμβασης Ευρωπόλ συγκροτεί την κοινή εποπτική αρχή ως ανεξάρτητη εποπτική αρχή, με καθήκον την επανεξέταση των δραστηριοτήτων της Ευρωπόλ, προκειμένου να διασφαλίζεται ότι τα δικαιώματα του ατόμου δεν παραβιάζονται από τον χειρισμό των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που κατέχει. Τα δικαιώματα αυτά προσδιορίζονται στη σύμβαση Ευρωπόλ και ειδικότερα στο άρθρο 19, το οποίο αφορά το δικαίωμα πρόσβασης και ελέγχου των δεδομένων από την Ευρωπόλ, και στο άρθρο 20 παράγραφος 4, το οποίο αφορά το δικαίωμα διόρθωσης ή διαγραφής των δεδομένων.

Για τη διασφάλιση των δικαιωμάτων των φυσικών προσώπων, η σύμβαση Ευρωπόλ παρείχε επίσης στα φυσικά πρόσωπα το δικαίωμα να ζητήσουν από την κοινή εποπτική αρχή να διασφαλίσει ότι ο τρόπος με τον οποίο χειρίστηκε τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα από την Ευρωπόλ είναι σύννομος και ακριβής.

Η ΚΕΑ είχε εγκρίνει τον εσωτερικό κανονισμό, ο οποίος, σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 7 της σύμβασης Ευρωπόλ, είχε εγκριθεί ομόφωνα από το Συμβούλιο.

Τόσο η Σύμβαση 108 όσο και η Σύσταση 87 προέβλεπαν ένδικο βοήθημα σε περίπτωση μη συμμόρφωσης με το αίτημα ενός ατόμου. Η αρχή 6.6 της σύστασης 87 αναφέρει συγκεκριμένα το δικαίωμα προσφυγής σε εποπτική αρχή. Δεδομένου ότι η σύμβαση Ευρωπόλ δεν παρέχει στα φυσικά πρόσωπα τη δυνατότητα να υποβάλλουν την υπόθεσή τους στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, και προκειμένου να παρέχεται στον ενδιαφερόμενο νομική διαδικασία για την άσκηση προσφυγής κατά των αποφάσεων της Ευρωπόλ, το άρθρο 24 παράγραφος 7 της σύμβασης Ευρωπόλ αναθέτει στο ΚΕΑ να συστήσει ειδική επιτροπή. Αυτή είναι η Επιτροπή Προσφυγών της JSB.

Τα φυσικά πρόσωπα μπορούν να προσφύγουν στην επιτροπή προσφυγών του ΚΕΑ κατά απόφασης της Ευρωπόλ κατόπιν αιτήματος α) πρόσβασης σε δεδομένα, β) για έλεγχο των εν λόγω δεδομένων ή γ) για διόρθωση ή διαγραφή. Σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 7 της σύμβασης Ευρωπόλ, οι αποφάσεις της επιτροπής προσφυγών είναι οριστικές όσον αφορά όλα

τα ενδιαφερόμενα μέρη.

Ως εκ τούτου, η σύμβαση Ευρωπόλ και οι ειδικές διατάξεις του εσωτερικού κανονισμού δημιουργούν μια ανεξάρτητη και ειδική νομική διάταξη για την άσκηση προσφυγής κατά των αποφάσεων της Ευρωπόλ.

Προκειμένου να υπογραμμιστεί το ανεξάρτητο καθεστώς της επιτροπής προσφυγών, το Συμβούλιο, κατά την ομόφωνα έγκριση του εσωτερικού κανονισμού, εξέδωσε δήλωση σχετικά με τη σύνθεση της επιτροπής προσφυγών.
Παρατηρήσεις επί των ισχυρισμών και των ισχυρισμών του καταγγέλλοντος
Όσον αφορά τον πρώτο ισχυρισμό του καταγγέλλοντος, ο καταγγέλλων, αφού έλαβε την απόφαση της Ευρωπόλ επί της αιτήσεώς του να εξακριβώσει αν τα δεδομένα που τον αφορούν είχαν αποθηκευτεί από τον καταγγέλλοντα, άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεως αυτής. Με απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 2005, η επιτροπή προσφυγών κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η απόφαση της Ευρωπόλ είχε ληφθεί σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 3 της σύμβασης Ευρωπόλ. Η απόφαση αυτή ήταν δεσμευτική για όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη.

Δεδομένου ότι η επιτροπή προσφυγών έπρεπε να θεωρηθεί ως ανεξάρτητη επιτροπή που παρέχει στα φυσικά πρόσωπα ένδικα μέσα κατά των αποφάσεων της Ευρωπόλ, η κοινή εποπτική αρχή της Ευρωπόλ θεώρησε ότι η « *εξαίρεση του άρθρου 195, δεύτερη περίοδος* » (1) της συνθήκης ΕΚ εφαρμοζόταν στις δικαστικές διαδικασίες της επιτροπής προσφυγών στο πλαίσιο του δικαιοδοτικού της ρόλου.

Όσον αφορά τον δεύτερο ισχυρισμό του καταγγέλλοντος, στις 12 Δεκεμβρίου 2005 η επιτροπή προσφυγών εξέδωσε δύο αποφάσεις σε δύο διαφορετικές υποθέσεις. Από τα συνημμένα έγγραφα της διοικητικής ενστάσεως προέκυψε ότι η πρώτη σελίδα της γαλλικής μεταφράσεως της αποφάσεως επί της προσφυγής του καταγγέλλοντος αντικαταστάθηκε κατά λάθος από την πρώτη σελίδα της γαλλικής μεταφράσεως στην άλλη απόφαση. Μολονότι οι διαδικασίες εργασίας στη γραμματεία αποσκοπούσαν στην πολύ προσεκτική εξέταση των δικαστικών διαδικασιών και των αποφάσεων της Επιτροπής Προσφυγών, προφανώς έγινε λάθος. Η διαβούλευση με τη γραμματεία προστασίας δεδομένων που είναι αρμόδια για τις διοικητικές διαδικασίες δεν παρείχε καμία άλλη εξήγηση για αυτό το λυπηρό, ανθρώπινο σφάλμα. Ήταν σαφές ότι ένα τέτοιο λάθος δεν θα έπρεπε να διαπραχθεί και η ΚΕΑ θα ζητούσε συγγνώμη από τον καταγγέλλοντα για το σφάλμα αυτό.
Επιστολή του καταγγέλλοντος της 9ης Ιουνίου 2006
Με επιστολή της 9ης Ιουνίου 2006, ο καταγγέλλων πληροφόρησε τον Διαμεσολαβητή ότι, μετά την παρέμβασή του, έλαβε συγγνώμη από την ΚΕΑ σχετικά με το σφάλμα που αφορούσε το όνομά του στην απόφαση της επιτροπής προσφυγών. Επισύναψε το σχετικό έγγραφο της ΚΕΑ της 29ης Μαΐου 2006.
Παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος
Στις παρατηρήσεις του επί της γνώμης της ΚΕΑ, οι οποίες υποβλήθηκαν στις 7 Ιουλίου 2006, ο καταγγέλλων εμμένει στην καταγγελία του. Υποστήριξε επίσης ότι υπήρξε παραβίαση των θεμελιωδών δικαιωμάτων, διότι οι αποφάσεις της επιτροπής προσφυγών ήταν δεσμευτικές για όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη. Ο καταγγέλλων επισήμανε επίσης ότι η γνώμη της ΚΕΑ ήταν παράτυπη από νομική άποψη, επειδή οι σελίδες της δεν ήταν αριθμημένες και επειδή η

τελευταία σελίδα δεν είχε υπογραφεί.

Η ΑΠΌΦΑΣΗ

1 Το πεδίο της έρευνας του Διαμεσολαβητή

1.1 Στις 10 Ιανουαρίου 2004, ο καταγγέλλων απέστειλε επιστολή στη Γαλλική Επιτροπή Προστασίας Δεδομένων («CNIL») με την οποία ζήτησε να εξακριβώσει αν τα δεδομένα που τον αφορούν είχαν αποθηκευτεί από την Ευρωπόλ. Στις 26 Φεβρουαρίου 2004, η CNIL διαβίβασε την επιστολή στην Ευρωπόλ. Με επιστολή της 14ης Ιουνίου 2004, η Ευρωπόλ ενημέρωσε τον καταγγέλλοντα ότι είχε ελέγξει τους φακέλους της και ότι δεν διεκπεραιώθηκαν στην Ευρωπόλ δεδομένα τα οποία, σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 1 της σύμβασης Ευρωπόλ σε συνδυασμό με την ισχύουσα νομοθεσία της Γαλλίας, είχε δικαίωμα πρόσβασης. Στις 4 Ιουλίου 2004, ο καταγγέλλων άσκησε προσφυγή κατά της απόφασης της Ευρωπόλ της 14ης Ιουνίου 2004. Με απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 2005, η επιτροπή προσφυγών επικύρωσε την απόφαση της Ευρωπόλ της 14ης Ιουνίου 2004. Στην επακόλουθη καταγγελία του προς τον Διαμεσολαβητή και στη συμπληρωματική επιστολή του της 21ης Ιανουαρίου 2006, ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η Ευρωπόλ αρνήθηκε εσφαλμένα να παράσχει πληροφορίες σχετικά με τα δεδομένα που τον αφορούν και να του χορηγήσει πρόσβαση στα δεδομένα αυτά. Κατά την άποψη του καταγγέλλοντος, αυτό συνιστά κατάχρηση εξουσίας. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε επίσης ότι η Ευρωπόλ δεν είχε εξετάσει προσεκτικά την προσφυγή του της 4ης Ιουλίου 2004 προς την επιτροπή προσφυγών, διότι η γαλλική μετάφραση της απάντησής της απευθυνόταν σε άλλον αναιρεσείοντα. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι θα πρέπει να του χορηγηθεί πρόσβαση σε δεδομένα που τον αφορούν και τα οποία βρίσκονται στην κατοχή της Ευρωπόλ και των εθνικών αρχών.

1.2 Στην απάντησή του της 6ης Μαρτίου 2006, ο Διαμεσολαβητής πληροφόρησε τον καταγγέλλοντα ότι είχε αποφασίσει να θεωρήσει απαράδεκτο και, βάσει του άρθρου 2 παράγραφος 1 του καταστατικού του, να κλείσει την αίτησή του για πρόσβαση σε δεδομένα που τον αφορούν στην κατοχή των εθνικών αρχών, διότι αυτή η πτυχή της υπόθεσης δεν απευθυνόταν σε ευρωπαϊκό θεσμικό όργανο ή οργανισμό.

1.3 Επομένως, η παρούσα απόφαση αφορά μόνο τους ισχυρισμούς του καταγγέλλοντος και τους ισχυρισμούς που στρέφονται κατά της Ευρωπόλ.

1.4 Δεδομένου ότι η καταγγελία στρεφόταν αρχικά κατά της Ευρωπόλ, ο Διαμεσολαβητής τη διαβίβασε στον διευθυντή της Ευρωπόλ και ζήτησε από την Ευρωπόλ να υποβάλει σχετική γνώμη. Ωστόσο, στις 20 Μαρτίου 2006, ο διευθυντής της Ευρωπόλ ενημέρωσε τον Διαμεσολαβητή ότι, δεδομένου ότι « *ο καταγγέλλων αμφισβήτησε τα πορίσματα και τον χειρισμό από την Κοινή Εποπτική Αρχή της Ευρωπόλ της προσφυγής του κατά απόφασης της Ευρωπόλ σχετικά με το δικαίωμά του να έχει πρόσβαση σε δεδομένα που τον αφορούν και ενδεχομένως αποθηκευμένα από την Ευρωπόλ* » και ότι «η *κοινή εποπτική αρχή, σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 1 της σύμβασης Ευρωπόλ, ήταν ανεξάρτητη από την Ευρωπόλ* », η επιστολή του Διαμεσολαβητή της 6ης Μαρτίου 2006 με την οποία ζητούσε γνωμοδότηση επί της καταγγελίας είχε διαβιβαστεί στο ΚΕΑ της Ευρωπόλ.

1.5 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η Europol υποστηρίζει ότι τόσο η JSB όσο και η επιτροπή προσφυγών είναι ανεξάρτητες από αυτήν. Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι η αξιολόγηση αυτή φαίνεται ορθή, δεδομένου ότι το άρθρο 24 παράγραφος 1 της σύμβασης Ευρωπόλ προβλέπει τα εξής: « *Δημιουργείται ανεξάρτητη κοινή εποπτική αρχή, η οποία έχει το καθήκον να επανεξετάζει, σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση, τις δραστηριότητες της Ευρωπόλ προκειμένου να διασφαλίζει ότι τα δικαιώματα του ατόμου δεν παραβιάζονται από την αποθήκευση, την επεξεργασία και τη χρήση των δεδομένων που κατέχει η Ευρωπόλ. (...) Κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, τα μέλη της κοινής εποπτικής αρχής δεν λαμβάνουν οδηγίες από κανένα άλλο όργανο* ». Δεδομένου ότι, σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 7 της σύμβασης Ευρωπόλ, η επιτροπή προσφυγών συγκροτείται από την ΚΕΑ, η επιτροπή αυτή πρέπει επίσης να θεωρείται ανεξάρτητη από την Ευρωπόλ.

1.6 Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί, ωστόσο, ότι το γεγονός ότι ένας οργανισμός είναι ανεξάρτητος έναντι άλλου οργανισμού δεν σημαίνει κατ' ανάγκη ότι πρέπει να θεωρηθεί ως χωριστός κοινοτικός οργανισμός κατά την έννοια του άρθρου 195 της συνθήκης ΕΚ. Για παράδειγμα, ο Διαμεσολαβητής καλείται συχνά να χειρίζεται καταγγελίες σχετικά με τις διαδικασίες πρόσληψης που χειρίζεται η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Επιλογής Προσωπικού («EPSO»). Μολονότι οι εξεταστικές επιτροπές διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο σε τέτοιες διαδικασίες πρόσληψης και μολονότι οι εν λόγω εξεταστικές επιτροπές είναι, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων τους, ανεξάρτητες από την EPSO, ο Διαμεσολαβητής είχε πάντοτε την άποψη ότι ο καταγγέλλων σε τέτοιες περιπτώσεις είναι η EPSO και όχι η οικεία εξεταστική επιτροπή. Ωστόσο, ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι στην παρούσα υπόθεση δεν χρειάζεται να αποφασιστεί αν, για τους σκοπούς του άρθρου 195 της συνθήκης ΕΚ, το ΚΕΑ (ή η επιτροπή προσφυγών) πρέπει να θεωρηθεί ως κοινοτικά όργανα που πρέπει να διακριθούν από την Ευρωπόλ.

1.7 Ο Διαμεσολαβητής σημειώνει ότι ο πρώτος ισχυρισμός του καταγγέλλοντος αφορά απόφαση της Ευρωπόλ. Μολονότι η σχετική απόφαση επιβεβαιώθηκε από την επιτροπή προσφυγών, είναι σαφές ότι ο πρώτος ισχυρισμός αφορά την απόφαση της Ευρωπόλ και όχι την απόφαση της επιτροπής προσφυγών. Ως εκ τούτου, η Διαμεσολαβήτρια θεωρεί σκόπιμο να θεωρήσει ότι η έρευνα σχετικά με τον ισχυρισμό αυτό αφορά την Ευρωπόλ και ότι η παρούσα απόφαση θα πρέπει να της απευθύνεται. Η ενδεχόμενη συνάφεια της απόφασης της επιτροπής προσφυγών στο πλαίσιο αυτό θα εξεταστεί στο σημείο 2 κατωτέρω.

1.8 Ο Διαμεσολαβητής σημειώνει ότι ο δεύτερος ισχυρισμός του καταγγέλλοντος απευθύνεται επίσης στην Ευρωπόλ. Πρέπει, ωστόσο, να σημειωθεί ότι ο ισχυρισμός αυτός αφορά τον τρόπο με τον οποίο τέθηκε υπόψη του καταγγέλλοντος απόφαση της επιτροπής προσφυγών. Επομένως, στην πραγματικότητα, ο ισχυρισμός αυτός πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απευθύνεται στην επιτροπή προσφυγών.

1.9 Ωστόσο, ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι, κατά τη γνώμη της, η JSB εξήγησε ότι, στις 12 Δεκεμβρίου 2005, η επιτροπή προσφυγών εξέδωσε δύο αποφάσεις σε δύο διαφορετικές υποθέσεις και ότι η πρώτη σελίδα της γαλλικής μετάφρασης της απόφασης επί της προσφυγής των καταγγελλόντων είχε κατά λάθος αντικατασταθεί από την πρώτη σελίδα της γαλλικής μετάφρασης στην άλλη απόφαση. Η ΚΕΑ κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, μολονότι οι διαδικασίες εργασίας στη γραμματεία της αποσκοπούσαν στην πολύ προσεκτική εξέταση των δικαστικών

διαδικασιών και των αποφάσεων της επιτροπής προσφυγών, προφανώς έγινε λάθος. Πρόσθεσε ότι η διαβούλευση με τη γραμματεία προστασίας δεδομένων που είναι υπεύθυνη για τις διοικητικές διαδικασίες δεν παρείχε καμία άλλη εξήγηση για αυτό το λυπηρό ανθρώπινο σφάλμα. Η ΚΕΑ τόνισε ότι δεν πρέπει να συμβούν τέτοια λάθη και πρόσθεσε ότι θα απευθύνει συγγνώμη στον καταγγέλλοντα για το σφάλμα αυτό. Η Διαμεσολαβήτρια επισημαίνει ότι στην επιστολή της προς τον καταγγέλλοντα της 29ης Μαΐου 2006 η ΚΕΑ ζήτησε πράγματι συγγνώμη για το λάθος που είχε διαπραχθεί.

1.10 Λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων αυτών, ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι, ακόμη και αν η κοινή εποπτική αρχή ή η επιτροπή προσφυγών έπρεπε να θεωρηθούν ως κοινοτικό όργανο και να διακριθούν από την Ευρωπόλ κατά την έννοια του άρθρου 195 της συνθήκης ΕΚ, σε κάθε περίπτωση δεν θα υπήρχε λόγος να συνεχιστεί η έρευνά του σχετικά με αυτή την πτυχή της υπόθεσης.

1.11 Ο Διαμεσολαβητής σημειώνει περαιτέρω ότι, στις παρατηρήσεις του, ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι η γνώμη της κοινής εποπτικής αρχής ήταν παράτυπη από νομική άποψη, επειδή οι σελίδες της δεν ήταν αριθμημένες και επειδή η τελευταία σελίδα δεν είχε υπογραφεί.

1.12 Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να σημειωθεί ότι η κοινή εποπτική αρχή απέστειλε τη γνώμη της στον Διαμεσολαβητή πρώτα στα αγγλικά και στη συνέχεια παρείχε μετάφραση στα γαλλικά (γλώσσα της διαδικασίας). Η μετάφραση αυτή είχε διαβιβαστεί στον καταγγέλλοντα από τον Διαμεσολαβητή. Δεδομένου ότι το σχετικό κείμενο αποτελούσε μετάφραση του αγγλικού πρωτοτύπου, παρέλκει η υπογραφή του. Το αγγλικό πρωτότυπο της γνώμης της JSB είχε υπογραφεί δεόντως. Αντίγραφο του πρωτοτύπου επισυνάπτεται προς ενημέρωση του καταγγέλλοντος. Όσον αφορά την παρουσίαση της γνωμοδότησης της κοινής εποπτικής αρχής, ο Διαμεσολαβητής είναι της άποψης ότι θα ήταν χρήσιμο να προστεθούν αριθμοί σελίδων. Ωστόσο, ο Διαμεσολαβητής θεωρεί προφανές ότι η απουσία τους δεν καθιστά άκυρη τη γνώμη.

2 Όσον αφορά τον χειρισμό από την Ευρωπόλ του αιτήματος του καταγγέλλοντος να του παράσχει πληροφορίες σχετικά με τα δεδομένα που τον αφορούν και να του παράσχει πρόσβαση στα δεδομένα αυτά

2.1 Στην καταγγελία του προς τον Διαμεσολαβητή, ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η Ευρωπόλ αρνήθηκε εσφαλμένα να παράσχει πληροφορίες σχετικά με τα δεδομένα που τον αφορούν και να του παράσχει πρόσβαση στα δεδομένα αυτά. Κατά την άποψη του καταγγέλλοντος, αυτό συνιστά κατάχρηση εξουσίας.

2.2 Με τη γνώμη του, το JSB επισήμανε ότι, αφού έλαβε την απόφαση της Ευρωπόλ επί της αιτήσεώς του να εξακριβώσει αν τα δεδομένα που τον αφορούν είχαν αποθηκευτεί από την τελευταία, ο καταγγέλλων άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεως αυτής. Με απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 2005, η επιτροπή προσφυγών κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η απόφαση της Ευρωπόλ είχε ληφθεί σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 3 της σύμβασης Ευρωπόλ. Κατά την JSB, η απόφαση της επιτροπής προσφυγών ήταν δεσμευτική για όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη. Δεδομένου ότι η επιτροπή προσφυγών έπρεπε να θεωρηθεί ως ανεξάρτητη επιτροπή η οποία παρέχει στους ιδιώτες ένδικα μέσα κατά των αποφάσεων της Ευρωπόλ, το ΚΕΑ θεώρησε ότι η « *εξαίρεση του άρθρου 195, δεύτερη περίοδος* » παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ εφαρμοζόταν στις δικαστικές διαδικασίες της επιτροπής προσφυγών στο πλαίσιο του

δικαιοδοτικού της ρόλου.

2.3 Στις παρατηρήσεις του επί της γνώμης της κοινής εποπτικής αρχής, ο καταγγέλλων υποστήριξε περαιτέρω ότι υπήρξε παραβίαση των θεμελιωδών δικαιωμάτων, διότι οι αποφάσεις της επιτροπής προσφυγών ήταν δεσμευτικές για όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη.

2.4 Ο Διαμεσολαβητής υπενθυμίζει ότι το άρθρο 195 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ έχει ως εξής:

« *1. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο διορίζει Διαμεσολαβητή αρμόδιο για την παραλαβή καταγγελιών (...) σχετικά με περιπτώσεις κακοδιοίκησης στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων των κοινοτικών θεσμικών οργάνων ή οργανισμών, με εξαίρεση το Δικαστήριο και το Πρωτοδικείο στο πλαίσιο των δικαιοδοτικών καθηκόντων τους.*

Στο πλαίσιο των καθηκόντων του, ο Διαμεσολαβητής διεξάγει έρευνες για τις οποίες διαπιστώνει λόγους, είτε με δική του πρωτοβουλία είτε βάσει καταγγελιών που του υποβάλλονται απευθείας ή μέσω βουλευτή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εκτός εάν τα εικαζόμενα πραγματικά περιστατικά αποτελούν ή έχουν αποτελέσει αντικείμενο δικαστικής διαδικασίας. (...) ».

2.5 Ο Διαμεσολαβητής είναι της άποψης ότι η εξαίρεση που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο του άρθρου 195, παράγραφος 1, σύμφωνα με την οποία ο Διαμεσολαβητής δεν είναι σε θέση να εξετάσει μια υπόθεση στην οποία τα σχετικά πραγματικά περιστατικά αποτελούν ή έχουν αποτελέσει αντικείμενο «νομικής διαδικασίας», εφαρμόζεται μόνο όταν μια υπόθεση εκκρεμεί ή εκκρεμεί ενώπιον δικαστηρίου. Η ερμηνεία αυτή επιβεβαιώνεται από το άρθρο 1 παράγραφος 3 του Καθεστώτος του Διαμεσολαβητή, το οποίο προβλέπει ότι « *[ο] Διαμεσολαβητής δεν μπορεί να παρεμβαίνει σε υποθέσεις ενώπιον των δικαστηρίων ούτε να αμφισβητεί την ορθότητα της απόφασης του δικαστηρίου.* »

2.6 Ο Διαμεσολαβητής εξέτασε προσεκτικά τη σύμβαση Ευρωπόλ και τον εσωτερικό κανονισμό της ΚΕΑ (3) , και ιδίως εκείνους που διέπουν την Επιτροπή Προσφυγών. Από τους κανόνες αυτούς προκύπτει ότι η επιτροπή προσφυγών έχει σχεδιαστεί ως ανεξάρτητος μηχανισμός ελέγχου με σκοπό την παροχή στους πολίτες ένδικων μέσων κατά της Ευρωπόλ στον συγκεκριμένο τομέα. Επιπλέον, φαίνεται ότι οι διατάξεις που διέπουν την επιτροπή προσφυγών είναι, σε κάποιο βαθμό, παρόμοιες με εκείνες που συνήθως περιλαμβάνονται στους κανόνες που ισχύουν για τα δικαιοδοτικά όργανα. Ωστόσο, ο Διαμεσολαβητής δεν είναι πεπεισμένος ότι η Επιτροπή Προσφυγών θα πρέπει να θεωρηθεί ότι συνιστά δικαιοδοτικό όργανο κατά την έννοια του άρθρου 195 της συνθήκης ΕΚ και ότι, ως εκ τούτου, το γεγονός ότι εξέτασε μια συγκεκριμένη υπόθεση θα πρέπει να εμποδίζει τον Διαμεσολαβητή να διεξαγάγει έρευνα. Στο πλαίσιο αυτό, ο Διαμεσολαβητής σημειώνει ειδικότερα ότι το άρθρο 25 παράγραφος 1 του εσωτερικού κανονισμού της ΚΕΑ ορίζει ότι η συνεδρίαση της επιτροπής προσφυγών παράγει αποτελέσματα μόνον εφόσον παρίστανται τα τέσσερα πέμπτα των μελών της ή των αναπληρωτών τους. Επομένως, φαίνεται ότι οι αποφάσεις της επιτροπής προσφυγών μπορούν να ληφθούν ακόμη και αν ορισμένα από τα μέλη της απουσιάζουν. Επιπλέον, το άρθρο 12 παράγραφος 3 του παρόντος κανονισμού προβλέπει ότι ένα μέλος της επιτροπής προσφυγών που κωλύεται να παραστεί σε συνεδρίαση μπορεί να εκπροσωπείται από τον αναπληρωτή του.

Επομένως, φαίνεται ότι η ίδια η σύνθεση του οργάνου που επιλαμβάνεται μιας συγκεκριμένης προσφυγής δεν είναι εξαρχής σαφώς αποδεδειγμένη.

Υπό τις συνθήκες αυτές, ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι το γεγονός ότι η επιτροπή προσφυγών έχει ήδη εξετάσει τη σχετική απόφαση της Ευρωπόλ δεν τον υποχρεώνει να περατώσει την έρευνά του λόγω της εξαίρεσης σχετικά με τις νομικές διαδικασίες που προβλέπεται στο άρθρο 195, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ.

2.7 Ο Διαμεσολαβητής σημειώνει ότι, κατά τη γνώμη της, η ΚΕΑ τόνισε το γεγονός ότι οι αποφάσεις της Επιτροπής Προσφυγών είναι δεσμευτικές για όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη. Το επιχείρημα αυτό βασίζεται στο άρθρο 24 παράγραφος 7 της σύμβασης Ευρωπόλ (4) , το οποίο ορίζει ότι η κοινή εποπτική αρχή « *(...) συγκροτεί εσωτερικά επιτροπή αποτελούμενη από έναν ειδικευμένο εκπρόσωπο από κάθε κράτος μέλος με δικαίωμα ψήφου. Η επιτροπή έχει το καθήκον να εξετάζει τις προσφυγές που προβλέπονται στο άρθρο 19 παράγραφος 7 και στο άρθρο 20 παράγραφος 4 με κάθε πρόσφορο μέσο. Εφόσον το ζητήσουν, τα μέρη, επικουρούμενα από τους συμβούλους τους, εφόσον το επιθυμούν, γίνονται δεκτά σε ακρόαση από την επιτροπή.* Οι αποφάσεις που λαμβάνονται στο πλαίσιο αυτό είναι οριστικές για όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη » (η υπογράμμιση δική μου).

2.8 Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι αυτή η τελευταία περίοδος φαίνεται να έχει ως στόχο να διασφαλίσει ότι η απόφαση της επιτροπής προσφυγών επί προσφυγής κατά απόφασης της Ευρωπόλ σχετικά με την πρόσβαση σε δεδομένα ή πληροφορίες που αφορούν τα εν λόγω δεδομένα είναι οριστική και δεν μπορεί να αμφισβητηθεί από καμία άλλη αρχή. Ως εκ τούτου, θα μπορούσε να υποστηριχθεί ότι αυτό ισχύει και για τον Διαμεσολαβητή και ότι ο Διαμεσολαβητής δεν θα πρέπει να έχει το δικαίωμα να κινήσει ή να προχωρήσει σε έρευνα σχετικά με καταγγελία που απευθύνεται στην Ευρωπόλ, μόλις η επιτροπή προσφυγών εξετάσει το σχετικό ζήτημα. Προς στήριξη μιας τέτοιας ερμηνείας, θα μπορούσε να αναφερθεί ιδίως το γεγονός ότι η Σύμβαση Ευρωπόλ συνιστά διεθνή συνθήκη που συνήψαν τα κράτη μέλη της Ένωσης το 1995, δηλαδή τα ίδια συμβαλλόμενα μέρη που συνήψαν επίσης τη Συνθήκη ΕΚ. Από την άλλη πλευρά, η έγκριση (και η επικύρωση) μιας τέτοιας σύμβασης προβλεπόταν από το άρθρο 34 παράγραφος 2 στοιχείο δ) της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση («ΣΕΕ»). Η διάταξη αυτή αποτελεί μέρος του τίτλου VI της ΣΕΕ. Ωστόσο, το άρθρο 41 της ΣΕΕ ορίζει ότι το άρθρο 195 της συνθήκης ΕΚ « *εφαρμόζεται στις διατάξεις που αφορούν τους τομείς που αναφέρονται στον παρόντα τίτλο* ». Υπό το πρίσμα της διάταξης αυτής, φαίνεται μάλλον αμφίβολο κατά πόσον το άρθρο 24 παράγραφος 7 της σύμβασης Ευρωπόλ θα μπορούσε πράγματι να περιορίσει την εντολή του Διαμεσολαβητή με τον τρόπο που περιγράφεται ανωτέρω.

2.9 Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί, ωστόσο, ότι δεν είναι απαραίτητο να λάβει οριστική θέση επί του ζητήματος αυτού στην παρούσα υπόθεση. Κατά την άποψη της Διαμεσολαβήτριας, το ζήτημα αυτό θα πρέπει να επιλυθεί μόνο εάν υπάρχουν απτές ενδείξεις που να δείχνουν ότι υπάρχει περίπτωση κακοδιοίκησης στην παρούσα υπόθεση.

2.10 Πρέπει να σημειωθεί ότι η απόφαση της Ευρωπόλ αναφέρει ότι *«σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στη σύμβαση Ευρωπόλ και στην ισχύουσα εθνική νομοθεσία της Γαλλίας, θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι, μετά το αίτημά σας, διενεργήθηκαν έλεγχοι των*

φακέλων της Ευρωπόλ. Σύμφωνα με το άρθρο 19 της σύμβασης Ευρωπόλ σε συνδυασμό με την ισχύουσα νομοθεσία της Γαλλίας, θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι στην Ευρωπόλ δεν υποβάλλονται σε επεξεργασία δεδομένα που σας αφορούν, στα οποία έχετε δικαίωμα πρόσβασης σύμφωνα με το άρθρο 19 της σύμβασης Ευρωπόλ ». Στην απόφασή της, η Επιτροπή Προσφυγών δήλωσε ότι « *[μ]ε βάση τη νομοθεσία και την πρακτική στη Γαλλία σχετικά με το δικαίωμα πρόσβασης σε σχέση με τα δεδομένα που επεξεργάζεται η Ευρωπόλ και λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 19 παράγραφος 3 της σύμβασης Ευρωπόλ, η απόφαση της Ευρωπόλ σχετικά με το αίτημα [του καταγγέλλοντος] είναι σύμφωνη με το άρθρο 19 παράγραφος 3 της σύμβασης Ευρωπόλ* . Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί, ωστόσο, ότι το γεγονός αυτό καθαυτό δεν προκαλεί έκπληξη, δεδομένου ότι η Ευρωπόλ και η επιτροπή προσφυγών θα έπρεπε σε διαφορετική περίπτωση να αποκαλύψουν γεγονότα τα οποία, κατά την άποψή τους, δεν θα μπορούσαν να αποκαλυφθούν.

2.11 Ωστόσο, ο Διαμεσολαβητής σημειώνει ότι ο καταγγέλλων δεν έχει παράσχει, ούτε στην καταγγελία του ούτε στις παρατηρήσεις του, κανένα συγκεκριμένο στοιχείο που θα μπορούσε να στηρίξει τον ισχυρισμό του ότι η Ευρωπόλ ενήργησε εσφαλμένα ή καταχρηστικά όταν, αφού εξέτασε τους φακέλους της, αποφάσισε ότι δεν υπήρχαν δεδομένα που τον αφορούν στα οποία είχε δικαίωμα πρόσβασης σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 1 της Σύμβασης Ευρωπόλ σε συνδυασμό με την ισχύουσα νομοθεσία της Γαλλίας. Από την προσεκτική εξέταση της αποφάσεως της επιτροπής προσφυγών της 12ης Δεκεμβρίου 2005 δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να θέσει υπό αμφισβήτηση την απόφαση της Ευρωπόλ. Υπό τις συνθήκες αυτές, ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι δεν φαίνεται να υπάρχει λόγος να συνεχίσει την έρευνά του σχετικά με τον ισχυρισμό του καταγγέλλοντος.

2.12 Στις παρατηρήσεις του, ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι υπήρξε παραβίαση των θεμελιωδών δικαιωμάτων, διότι οι αποφάσεις της επιτροπής προσφυγών ήταν δεσμευτικές για όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη. Δεν είναι σαφές αν ο καταγγέλλων επιθυμούσε κατ' αυτόν τον τρόπο να υποβάλει περαιτέρω ισχυρισμό. Ο Διαμεσολαβητής σημειώνει ότι οποιοσδήποτε τέτοιος ισχυρισμός θα προσέβαλε πράγματι διάταξη της σύμβασης Ευρωπόλ, και συγκεκριμένα το άρθρο 24 παράγραφος 7, το οποίο προβλέπει ότι οι αποφάσεις της επιτροπής προσφυγών είναι οριστικές για όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη. Στο πλαίσιο αυτό, υπενθυμίζεται ότι, σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 2 του καταστατικού του, ο Διαμεσολαβητής μπορεί να εξετάζει μόνο καταγγελίες που αφορούν κακοδιοίκηση. Ως εκ τούτου, δεν είναι σε θέση να εξετάσει καταγγελίες που αφορούν το βάσιμο της νομοθεσίας ή των διεθνών συνθηκών. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής δεν θα ήταν σε θέση να εξετάσει οποιονδήποτε ισχυρισμό που θα επιθυμούσε να προβάλει ο καταγγέλλων στο πλαίσιο αυτό.

3 Ο ισχυρισμός του καταγγέλλοντος

3.1 Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι θα πρέπει να του χορηγηθεί πρόσβαση στα δεδομένα που τον αφορούν και τα οποία βρίσκονται στην κατοχή της Ευρωπόλ.

3.2 Με βάση τα ανωτέρω και το συμπέρασμά του στο σημείο 2.11, ο Διαμεσολαβητής καταλήγει στο συμπέρασμα ότι δεν φαίνεται να απαιτούνται περαιτέρω έρευνες σχετικά με τον ισχυρισμό του καταγγέλλοντος.

4 Συμπέρασμα

Βάσει των ερευνών του Διαμεσολαβητή σχετικά με την εν λόγω καταγγελία, δεν φαίνεται να

υπάρχουν λόγοι για περαιτέρω έρευνες σχετικά με την εν λόγω υπόθεση. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής περατώνει την υπόθεση.

Ο διευθυντής της Ευρωπόλ θα ενημερωθεί για την απόφαση αυτή. Αντίγραφο της παρούσας απόφασης θα αποσταλεί επίσης στον διευθυντή της ΚΕΑ προς ενημέρωσή του.

Το δικό σου ειλικρινά,

Π. Νικηφόρος ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ

(1) Ο Διαμεσολαβητής κατανοεί ότι η Ευρωπόλ αναφέρεται στο άρθρο 195 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο της συνθήκης ΕΚ.

(2) Ο Διαμεσολαβητής κατανοεί ότι η Ευρωπόλ αναφέρεται στο άρθρο 195 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο της συνθήκης ΕΚ.

(3) Πράξη αριθ. 1/99 της Κοινής Εποπτικής Αρχής της Ευρωπόλ, της 22ας Απριλίου 1999, για τη θέσπιση του εσωτερικού κανονισμού της, ΕΕ 1999, C, 149-01).

(4) Η σύμβαση Ευρωπόλ είναι διαθέσιμη στον δικτυακό τόπο της Ευρωπόλ (http://www.europol.eu.int/index.asp?page=legalconv [Σύνδεσμος]).